

tationer eller mellem offentlige institutioner og private virksomheder.

Til *stk. 3*. Det Frie Forskningsråd har som hidtil mulighed for at uddele stipendier til enkeltpersoner inden for de gældende stillingsstrukturer for forskere.

Forslagets *stk. 4* er en synliggørelse af, at Det Frie Forskningsråd som forudsat i pkt. 18 i den politiske aftale om reform af forskningsrådssystemet, jf. *Kvalitet og samspil i forskningen*, oktober 2002, ud over støtten til konkrete tidsbegrænsede forskningsaktiviteter, jf. *stk. 1-3*, kan give støtte til særlige forskerinitierede aktiviteter, som kan udgøre op til en femtedel af rådets samlede finanslovsbevillinger, jf. forslagets § 11, *stk. 5*. Der er tale om en delvis videreførelse af de nuværende statslige forskningsråds hidtidige initiativfunktion, jf. den gældende § 4 b, *stk. 3*.

Det forudsættes, at rådet som hidtil i en bestemt udelingsrunde kan vælge kun at udbyde nogle af de i *stk. 2* og *3* omtalte initiativer.

Til *stk. 5*. Bestemmelsen er en konsekvens af lov om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner, jf. lov nr. 347 af 2. juni 1999. Efter lovens § 9, har en offentlig forskningsinstitution aftaleretten med eksterne bevillingsgivere og samarbejdspartnere for så vidt angår aftaler, der regulerer retten til opfindelser gjort af arbejdstagere ved institutionen. Vedrørende de bevillinger, der kommer fra de nuværende statslige forskningsråd, præciseres det i bemærkningerne til denne bestemmelse, at der gælder samme regler som ved forskning finansieret af institutionens egne midler, dvs. at retten til opfindelser som udgangspunkt tilfalder den pågældende arbejdstager, men kan overtages af institutionen uden modkrav fra bevillingsgiver. Under forudsætning heraf kan rådene fortsat med institutionens ledelse indgå bevillingsaftaler, som er knyttet til en konkret aktivitet og en individuel arbejdstager.

Det forudsættes, at Det Frie Forskningsråd i forlængelse heraf gør opmærksom på, at eventuelle opfindelser omfattende af lov om opfindelser som udgangspunkt tilfalder ansøgeren (her: arbejdstageren), men kan overtages af den offentlige forskningsinstitution (her: arbejdsgiveren). Dette bør oplyses i støttevilkårene.

Til *stk. 6*. Bestemmelsen er en videreførelse af den nuværende bestemmelse i § 4 b, *stk. 3*, hvorefter der er mulighed for at give tilskud til gennemførelse af aktiviteter, der hverken har et decideret forskningsformål eller falder inden for en klassisk definition af forskning, men som har til formål generelt at fremme interessen for forskning. Den eksisterende binding til de årlige finanslove foreslås dog fjernet for at sikre en større fleksibilitet. Det forudsættes samtidig, at der

alene i meget begrænset omfang gives tilskud til sådanne aktiviteter.

I *stk. 7*. foreslås Det Frie Forskningsråds forpligtelse til i forbindelse med fondsfunktionen at give forskningsfaglig og fondsrelateret rådgivning til ansøgere og andre interessenter præciseret.

Forpligtelsen skal ses i nær sammenhæng med den almindelige vejledningspligt for offentlige myndigheder i medfør af forvaltningslovens § 7, *stk. 1*, jf. lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer, samt god forvaltningsskik i øvrigt. En offentlig myndighed er herefter som minimum pligtig til at vejlede en part i en konkret sag, der er eller vil kunne komme til behandling hos myndigheden, om fortolkning og udfyldning af regelgrundlaget, praksis og formalia, som har klar betydning for partens varetagelse af sine interesser under sagen.

Som eksempler på situationer, hvor forpligtelsen efter *stk. 7* kunne indtræde, tænkes bl.a. på orientering om Det Frie Forskningsråds fondsfunktion, herunder statistiske opgørelser over hidtidig støtte, ansøgermasse, succesrater m.v., og rådgivning med henblik på at sikre, at ansøgningsprocedurer og behandlingsprocesser fremstår så tydeligt og overskueligt som muligt. Tillige bør det fremgå af rådgivningen, hvis rådet i en bestemt udelingsrunde har valgt at prioritere indsatsområderne, jf. bemærkningerne til *stk. 4*.

#### Til § 8

Efter den nuværende lovs § 4 a, *stk. 1*, har de statslige forskningsråd en rådgivningsfunktion i forhold til videnskabsministeren, Folketinget og de øvrige ministre. Rådgivning kan ske efter anmodning eller på eget initiativ. Med forslaget opretholdes rådgivningsfunktionen i regi af Det Frie Forskningsråd, jf. desuden forslagets § 1, *stk. 4*. For at opnå den ønskede forenkling og klarere struktur i rådssystemet, jf. pkt. C i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, findes det vigtigt, at de enkelte dele af rådssystemet ikke rådgiver i konkurrence med hinanden. Det foreslås derfor som noget nyt indført, at rådets rådgivning er begrænset til forskningsfaglig rådgivning inden for alle videnskabelige forskningsområder. Forslaget skal sammenholdes med, at alene Danmarks Forskningspolitiske Råd fremover foreslås at kunne give forskningspolitisk rådgivning, jf. forslagets § 3, *stk. 1*. Muligheden for at kunne give rådgivning på eget initiativ foreslås videreført, dog med den anførte begrænsning i den type rådgivning, som Det Frie Forskningsråd kan give. Det forudsættes, at rådgivningen kanaliseres igennem rådets bestyrelse, jf. bemærkningerne til forslagets §§ 12 og 13.